

skeres Redskaber. Det ærede Medlem hævdede, at disse Afstande burde være forskellige ud for de forskellige Kyster. Jeg er meget villig til at acceptere denne det ærede Medlems Betragtning, altsaa meget villig til at mene, at det ærede Medlem i saa Henseende har Ret. Men naar dette er Tilfældet, forekommer det mig, at der deri ligger en virksom Støtte for Kravet om, at alle de Tvistemaal, der i saa Henseende vil rejse sig, bør afgøres af en sagkyndig Voldgift, netop saaledes som det blev institueret i Vedtagelsen af, at disse Tvistemaal skal henvises til Afgørelse af Aalegaardsnævnet eller Aalegaardsovernævnet.

Der er et andet Forhold, jeg i denne Forbindelse finder Anledning til at pege paa, nemlig dette, at det ærede Medlem har Øje for, at disse Tvistemaal bør saa vidt muligt finde hurtig Afgørelse. Denne Opfattelse kom ogsaa til Orde hos det ærede Medlem ved denne Sags anden Behandling, hvor det ærede Medlem kom med nogle Bemærkninger, der er indeholdte i nogle Linier, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse gerne vil oplæse. De lyder paa, at der ved den Art Sager „er Strid om, hvilken af Parterne der skal have Indtægten af det omstridte Fiskeri (der det enkelte Aar sædvanlig kun varer i faa Uger)“, og det „betinges efter Mindretallets Opfattelse, at Billighed taler for, at den enkelte Sag afgøres hurtigt. Afgørelsen bør ske, inden den egentlige Fiskerisæson begynder, og for at muliggøre dette er Ændringsforslagene stillede“. Men jeg ser ikke rettere, end at Vedtagelsen af det stillede Ændringsforslag vil foranledige, at dette Ønske om at faa disse Sager bragt frem til hurtig Afgørelse vil ganske forfejles. Man vil slet ikke naa den paagældende Hensigt.

Maa jeg saa endvidere mindes om, at den Ordning, som blev vedtaget i 1907, og som altsaa det stillede Ændringsforslag berører, har jo virket saaledes, at det maa erkendes ogsaa fra Modstandernes Side, at der ikke kan paavises Tilfælde, hvor Aalegaardsejerens Ret er gaaet for nær.

Det er altsaa den Baggrund, mod hvilken det foreliggende Ændringsforslag maa ses, og det forekommer mig, at den ikke er af den Beskaffenhed, at den berettiger til at stille et Ændringsforslag af saa vidtgaende Natur, idet jeg atter minder om, at Ændringsforslaget vedrører et Hovedpunkt i den Ordning, som man efter lange og trange Drøftelser havde forhandlet sig til Rette om i 1907. Jeg

ser ikke rettere, end at man ved at vedtage dette Ændringsforslag vil have rejst hele det vanskelige Aalegaardsspørgsmaal fra Bunden. Og hvad vilde Følgen deraf blive? Ja, det staar for mig saaledes, at det Resultat, der under disse Omstændigheder vilde kunne opnaas, vilde i det for de ærede Forslagsstillere gunstigste Tilfælde blive, at man maaske kunde naa atter at faa vedtaget det, vi her i Salen vedtog ved anden Behandling. Det er muligt, at Resultatet vilde blive, at Fiskerilovene ikke føres igennem i Aar. Det kan endelig være, at man kunde se vedtaget en Aalegaardsparagraf, som de Herrer Forslagsstillere vilde skønne endnu mindre tilfredsstillende end den nu vedtagne. Jeg ser altsaa ikke, at der kan naas noget som helst ved at fremsætte dette Ændringsforslag, og jeg maa meget advare imod ved at stemme for det at række Haand til paa ny at rejse Aalegaardsspørgsmaalet fra Bunden.

Det andet Ændringsforslag gaar ud paa, at den Dræbning af Fiskene umiddelbart efter Fangsten, som nu kræves for de med Pilk og Piglyster fangede Fisk, skal udstrækkes til ogsaa at gælde de Fisk, der fanges med Savlyster og Krog. Jeg skal minde de ærede Forslagsstillere om, at ved Drøftelsen af dette Spørgsmaal i Udvalget blev der fra nogle Sider ytret Betænelighed ved i det hele taget at gaa med til at rejse dette Krav selv for de Fisk, der fanges med Piglyster og Pilk, idet det hævdedes af den sagkyndige Kontrol, at det var betænkeligt at indføre Bestemmelser af den Art i Loven, fordi det altid er betænkeligt at indføre Bestemmelser, der har al Udsigt til at komme til at virke som et dødt Bogstav, og man vilde ikke være i Stand til i Praksis at gennemføre disse Bestemmelser eller sørge for, at de blev overholdt. Under disse Omstændigheder blev der tilvejebragt et Kompromis, saaledes affattet, at man fra de forskellige Sider erklærede sig rede til at acceptere Kravet om, at de med Pilk og Piglyster fangede Fisk skulde dræbes straks efter Fangsten, fordi man erkendte, at de saaledes fangede Fisk som Regel vil have modtaget mere eller mindre gennemgribende Læsioner, der gør det ganske naturligt og stemmende med human Tankegang, at man for at afværge, at de udsættes for unødvendige Lidelser, ønsker, at de straks skal dræbes, og fordi den fagkyndige Kontrol erklærede at kunne acceptere dette Forslag. Derved blev Betænelighederne fra de forskellige